

P'LAH PINA

— | "Gelegentlich spricht Böhme: pkn

לְכָל־דָּבָרִיו וְלְכָל־מִשְׁפָטו (משפטיו לך) וַיַּבְנֵה שְׁבֻעַ שְׁנָיו:

58 : 1 1989

๖ בְּשָׁנָה חֲרַבִּיאָה יָפֶד בֵּית יְהוָה בִּירָח

⑧ Congratulation

ומזה הטעם אין לנו שמות להזרשים, אלא שאנו אומרים חודש וראשון וחודש שני, לפי שחשבון החודשים הזה לכטם ראש חדשים, כראיתא לקמן¹⁵⁶, החודש כדי שנזכור תמיד יעצ'ת מערדים¹⁵⁷ והטעם כדי שנזכר תמיד יעצ'ת מערדים¹⁵⁸ כדברי' למימר קמן¹⁵⁹, וזה בב' ר' שמות החדשין עלול מבבל. פ"ז שלא ומצע שמות ניסן אייר וחנירין נזכרין בכתבוב, אלא אחר שירדו ללבבל, ושמות פרשיים הם, ואפ'ה לעולם מייחס אורות ליע'ת מערדים החדש דראשון הוא חדש ניסן¹⁶⁰, בשנים עשר חדש הוא חדש אדר¹⁶¹, וכן כולם, כדי לאחכיד גלוות בבל עם יע'ת מערדים. דוא"ת והרי מציינו שמות חדשים בתורה ידה האיתנים¹⁶² חדש זריך¹⁶³, ויל' רהנהו אינם שם עצם, אלא שם תואדר על מה שאירוע, ירח האיתנים או דחקיפ' במיצרים או שנולדו בו איתני עולם¹⁶⁴, וחדש ייו' על שם שנולדו בו ויתונן עולם או דאית ביב' יוזמא לאילן¹⁶⁵. הנה טעם נכון וכברור.

Digitized by srujanika@gmail.com

ובכיה כתוב בחודש תשרי (במ"ר י, יא), בחדש השלישי (יט, א), מובלם על דרך הות, ונילין ואירוסיתון, וכל שמאות החודשים, אונס לשון קדש, כי אם לשון נשדים²⁹, על כן לא חמוץ במקרא כתוב אחד מהם, רק בגזירות זכריה ודודאל³⁰, וענודא מגלגה אסתור שוויי בగילה, ובכיה והי' בחודש הראשון שנקרוא ביסון בלשון באדרים³¹.

(10) PL 110-50

כל שמות חדשניים אינן לשון הקודש אלא לשון כבזים, לפיכך לא תמצאו שם אחד מהם בכלל המילארה רק בספר הגויי⁷⁰, וכוריתא⁷¹, דניאל⁷², עזריאל⁷³, אסתר⁷⁴, וכי שביל אלה בוגלות היה, אך מצינו במקרה שגקרואו בלשון אחר: ירחה⁷⁵ ויוון⁷⁶, בירת האיתנים⁷⁷.

al. - பிள்ளை பிறகு வெள்ளுதல்

אָבָב הַחֲוֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי נִקְרָא אָב וְלֹא נִמְצָא בּוּמְקוֹרָא, וּבָן שְׁמוֹת בְּלֹא שְׁנִים עַשֶּׂר הַחֲדִישִׁים נִתְּנוּ אֵידָר סְיוּן וּבוּלָה אַינְם לְשׁוֹן עֲבָרִי רַק לְשׁוֹן כְּשֶׁדֶלֶךְ אוֹ פְּרָסִים, וְהַדִּיאָה כִּי לֹא נִמְצָאוּ רַק בְּסְפָרִי הַגּוֹלִית שְׁהָם זְבִירָה וּדְנִיאָל עַזְוָרָה וְאַקְטָה. וּרְבִי אַבְרָהָם אַבְן עֲזֹרָא חַשְׁבָּה, גַּם עַמְּמָהָם סְפָר אַזְגִּי בְּפִרְשָׁת בָּא אֶל פְּרָעָה¹ וְשְׁטוֹת בָּא וְדוֹתָא טְעוֹת סְפָר כִּי לֹא נִמְצָאוּ בָו. וּבְאַרְכָּעָה סְפָרִים הַלְלוּ נִצְדְּרוּ רַק שְׁבָעָה חֲדִישִׁים וְהָם נִסְטָן (אַמְתָר בָּא סְיוּן (אַמְתָר תָּ), טָא אַלְלָל (חַמְתָּה גַּי טָא) קְסָלְיוֹן (וְכִיה גַּי אַיְתָבָת (אַמְתָר גַּי טָא) שְׁבָט (וְכִיה גַּי טָא)

לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדרשי השנה:

CNGL 20

ובבר הagingו רוכזינו והענינו
ואמרלו שמות ודרישות צלו עמנו מבבל, כי מתחלה לא היה לנו שמות אangleנו וחספה
בזה * כי מתחלה הוה מניינן נבר ליביאת מצרים אבל כאשר גלינו מבבל מתיקין מה
שאмел חכוב ולא יאמר עלי ח' ח' אשר העלה את בני ישראל ממצרים בראוי כי אם כי
ה' אשר העלה * ואשר הביא את בני ישראל ממצרים צפון * חוננו לקלרא החדרים בשם *
שנקראים בארון בבל להוליך כי שם פמזרו ומשט הפלנו אש"י * כי אלות שמות נסן
אייר וזולחן שמות פרוטיטים ולא ימצע ריק בספלי נבאי בבל * ובঙגלאט אנטה * ולכן
אמר והכתב בחוש פרטנון הוא חזש ניסן * כמו הפל פור הוא הגנול * ועוד היהם הנגידים
בארצונות פרוס ומורי כי הם קוראים אותן ניסן * ותשורי * וכל נמוו * והנתן זעיר
בחדרים האגנול השגוי כאשר שעשינו עד הנה בראשותנו :

יכירנו כהו כהו תר

ד' אמר ר' חנינה שמות חדשין
על בידם מבבל. בראשונה ברורה האיתנים
שבו נולדו אבות מתו אבות נפקדו אימהות.
בראשונה ^ט ברוח נול שבו ^ט העלה נבל
והארץ עשויה בולות בולות ^ט שבו בוללים
לכתחמתה ^ט מתחן הבית. בראשונה ^ט ברוח
ויז' ^ט שבו ציוו של עולם הצמחים ניכרין
והאלנות ניכרין מין ותיק ^ט יהי בחודש
ニיטן שנת עשרים. ^ט יהי בחודש כסלו
שנת עשרים. בחודש העשרי הרא חודש
טבת. ^ט ר' שמעון בן לוי קרש אמר אף שמות
המחלכים על בירן מבבל. בראשונה ^ט יועף
אליל אחד מן השרפים ^ט שרפים עמודים
ממעל לו מין והילד ^ט והאיש גבריאל
^ט בנו אם מיבורא שרבב:

הכלים בכח הכלים נסילים

ריש לקיש אמר: אף שמות מלאכים
מייכאל, רפאל וגבריאל.

¶ וַיָּקְהֵלּוּ אֲלֹהִים
שֶׁלֹּמֶת בֶּלְאִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּרִית
הַאֲתָנִים בְּחִנּוֹן הַרְשָׁשׁ תְּשִׁבְעֵי

(ל) וּבָשְׁנָה הַאַחַת עִשְׂרָה בִּירָח
כֹּל הוּא הַחֲרֵשׁ הַשְׁמִינִי פֶּלֶה תְּבִית

ג'יכן, מילן כהן

הלווחות שם בתיו, ואנו בכ"ל:

תורתינו ר"ת תמן, כי בתמזה ניתנו וולוחות בשרא"ל (יוסא דף ד ע"ב). ונום בגין חסר ו/או מהמת שאנו נשתבררו

(ב"ב יד) הלווחות אלמן ו' ורחבן ו': גם צמן מתן

הלווחות ר"ת תמן, כי בתמזה ניתנו וולוחות בשרא"ל (יוסא דף ד ע"ב).

60

עומדים אלו ומתקנים מוח זמן ובמועד קדוש זה. כבר מחודש תחן רמו
לנו כי זמני תושבה ממשיים ובאים, וכן דרישים מקידמים
יעשווים תושבה, הם הראשי תיבות של שם זה החדש – תמיין. ולכשחמציא
לומר, הם בעצם משקפים את תחילת ההכהנה וההמעוררת לקראות חיים
הנסכבים אשר כבר שלולים קרני אוות החל מחודש זה.

רובהגיאן חדש אב, המשיכו דורשי הרשומות ברומיות. ואמרו כי ראשי תיבותו – אַלְלוֹל בָּא.

67

କାନ୍ତିର ପାଇଁ

והנה יש ל תמותה |, מדרוע באמת העזבו לשון התורה ונקטו לשון פרס, ובפרט בשמות והדעים שיש בהם שמות ע"ז כגון תමוז. ובאמת מצינו שבימי בית שני היה מה לחשפה המודרבת בישראל לשון ארמי. ורק רבכרי תורה חתכו בלשון הקודש, והלווא בשמותם היו משבחים אותם שלא שינו את לשונם¹⁶?

1

discusses only one topic

הארון'יל פה: ואשר לא א' קהה נאכללים א'בנ'ו ו'לטמ'ה ל'ך — ראש' תבות: אלול: לומר, כי ח'וש זה הוא עת רצון ל'קפל א'שוכה על החטאים שעה בכל שנה: וגם ר'אן, שום על השגונות א'ריך לעשות שוכחה ב'ח'וש כהה: עד א'מו דושי ר'שומות: ומ'ה אל'יך א'ת'ל'כבר' זאת אל'יך זונעך — ראש' תבות: אלול: וכן: אני לדודי ודודי לי — ראש' תבות: לבך זונעך — וכן: איש לרעהו ומפעתו לא'תים — ראש' תבות: אלול. ר'מו לש'לה אלול; וכן: איש לרעהו ומפעתו לא'תים — בראש' תבות: אלול. ר'מו לש'לה בר'ם, ש'ם אשורה, תפלה, א'זקה, שא'ין להנזרו קהם ב'ח'וש זה: ומ'ה, גנו — ר'מו ל'שוכחה; אני לדודי, וגנו — ר'מו לתפלה, שא'יה ר'מת ד'יטים: איש ל'עעה ומפעתו לא'תים — ר'מו לא'זקה.

17

EF. 101CC N7NC, G22, J2C, N7NC 7
2010

ו) ואומר לך, פשר"י עם הנקודות בגימ' מהק"ס, סוד מקווה טהרה לישראל מהק"ס לוגין שיעור מקות, כאשר כתבי לך שיעור ביטול בריה (על פי הירושלמי נתרומות פ"ח) הוא מהק"ס, ומניין השעוט של הארבעים יומם ימי רצון הם גם כן מהק"ס

מתק נאר ורפיזוטס היל מנטון כוֹן מנטון מיריות, זונן גומנטיס
מלנטק זו מעיל צעיף, כוֹן תומוה לנטיכ' סטנד ווּוָה נטיכ'.

בירושלמי (פל' זריל ב'ג') מינו צפוט' (רכ"ק ז'. ד'כ
מדב"ר) מוגמר כי דםיהם מהדוחים עטנו צו"ס מכבב.
ומעי' גנמקי ברלמאנן (צמ"ה י"ז מ') מזוכיר בשם' דברי ורטלמי
חלה וככ' כי עוד כיו"ט כנויות צמ"לotta פ"ס ומני' קר כס קוויליס
חו"ס ייכון ותערוי וכולס כלמונו פ"א. נסחאות נס כס מוזען מכתשון
לען גצלוי כו"מ, ומי' נבי דצלגנו לען כקו"ז טפחים לאטס
מייל "מען" סמסונושוב מלען ממייזות, מי ילמן זיין כו"נ נס
בלען גצלוי, ובכ"ר לח' נטמר גצלוי סלען לו' זו יי"ט קדרומו
כלפ"ס מיכסן מלען מרילוות.

ומזה יט לאכזר נס נמשיל לגנון יט"ז נטהו (מוליךן) מיליכו (ונקלם ממלכתן ט"ז ימי בנטמיס מממליכים זו וויהיגת זו במג'ול וווחלן זו בגאנטוס צה"י ט"ב, זוויה גאנד"ה (באנט) גאנט גאנט גאנט פוליכטן זע נט"ז נט"ז כט וטכט מלען כקרום כמר מלוי ומ"ט ארכיל גס גאנט ספ' קומס סולת, ולאנט כל כי לפון גאנטלו כוונ ווין לפלצו כני מנטמיש. במלוכ גאנטוק ווילט"ב.

ואך שמלוי נס להויל מולדתו במומן נכרים כלוי מונענומות נלען
בקודש מיה גדרה דתית (יז' ב') לח נרע ונור ולח נרכז
ונור צלול נור וממלוכ נור ושי' גדרה חיל' ובגדאי' (טט)
וכיכ' מונען, נרוכ וליינו לפי פנוי ממש נקלה, זמוקס
זרוסטו טיל', וגלו נו פך: פטה פיקלה ממש בז' צס
מפעיש והחנות נכס. נס יאנן כי לו ז' ממש נקלה, קלה
שאנקלחו כך מל צס מנטיבס, וכנין דלהה (ערוואן יג'),
ח' גמדוד צמו ולמה נקהל צמו למילפ' צהלה ופאי נלנרטס
הণינו נסוך כבן כהף וצוד רינס כויל'ב. ה' כל צס מנטיבס
טעליו נצבר כבנה מגן נו נזין לפראן לפי מונענומות לפקה'.

וגם כי מלון "מלון" ממכביה הוסף למלון הילטון, שמי ס"ה נמלט
שנפצע (ס"ה ד') צפטע ודרומסן כו"ה ריח'ן בכל קמדיזיט
צמונת יושען קניינות כל סמוציאיס ולען נקיין מה. ומה צמוקה
קס מ"ז ודרען באיל נחחות מ"ר פסזון ספי חיוויאן, וב' קאנט
ו' פט' אורה גאנצ'ן מערוצטן גאנט האזאנטן גאנט.

ו) על כן מפער לוס ממקס דהאגטס למילן מילן גודראט
מלמדון כמה וכש מגאנט, חיל נאכטניאט פולין מונוב כל
כאנקיס נאלוין, לורט מונדמן, גרי זר ווינ לנדר מג'ור וגאנבל
כו הין מסס למונוט גלון ממנוו, וגס באנדר (פס) ס יי גאנט הין
מונטג'ו נאכט.

53

1. THE NATURE OF LANGUAGE

ג) ניסן. שמו גודע בשערים, והוא בכתובים
במגילת אסתר (ג, ז), ופירשו גודע
נקרא ניסן חודש של ניסים נגלים מוגבהים
למעלה מן הטבע והשכל, חודש אשר הוא
מוכן לניסים משותם ימי בראשית ליל שמורים
הוא לה' להוציאם מאורץ וכוי' הוא הלילה הזוה
לי' שמורים לכל בני ישראל [שמות יב: מב]
לגואלנו בגאותה העתידה ב מהרה בימינו,

2

Digitized by snp pdf file PPD

בollowה סק"י מ"גמל ונה נלכטנו וכו'. "א' אין נך שונק תלמודי"
קס נמייקין צקפתלע געלן למייקילע סולען טהן נסס חמא סולען
די' נסס (המם מהדעת דת' כספ) מיזמלה ונה נלכטן טיינט קראן
הייניך פטנט פטוק לי' נמי' יאטס' עומטך' לי' חיל נמה' ו' רוחני' יטומן'
ונקשו' לעמך טול דאנע זיין' קומזאויו מלצע בקס' זוז טולס' ונקאלטן:

באשר כתבתי בסוד מ"ש מקוה ישראל יי' נירמה זו יין מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל ניומא פה-ן, רצ"ל בפעולות הזמן בעצמו סגלוחו לטהר כמו מקוה טהרה, ונעשה האדם בכילה חדשה, והנה לפי הדברים האלה, תשרי' הנקדות עם האותיות בגימ"ן תתק"ס, וכבר ידעת נקודות במבנה תשובהعلاה, אותיות במלכות תשובה תחתה להורות ב' החשובות מצטroofים לטהר את ישראל, ראש השנה מלכות, יום הכהנים בינה.

๓๒ נאכ' צב' כה' נאכ' נאכ' צב' נאכ'

1) בסלו עיין להלן במאמרים הבאים הנש של אור המנורה אשר בחדר הזה היה מבחינת אור הגנו שנגנו בתורה עלי' זה'ק ח"א מ"ז ע"א, ועי'יש מה שכתבי בשם הרוקח רוקח הגדול סי' רוכ'הן שעל כן נתנו לו נרות נגד ל"ז אור ונור ומאורות שנוצרו בתורה, הוא רמיות אור הגנו ששימוש ל"ז שעוט לאדם הראשון (ב"ד פ"ב י"ז) ואחר כך נגנו ונחסה בתורה, ולודעת על כן שם החדש (שהair בו הארץ מן האור הגנו ומכוסה בתורה) נקרא כסלה, כ"ס ל"ז, כייטו ל"ז אור נור ומאורות נתגלה ההארה בחדר הזה, ומצויף לאור הזה טב"ת, אור כי טובי.

๓๓ קב"ה י"ק נ אונקלס פ' כ' כ'ב

כ' עד פ' יומי ארעה דרועא בתקופת משי' ומצדא בתקופת ניסן וקורא בתקופת טבת וחומא בתקופת תמוז וקייטא וסתוא ויממי וליל' לא יתפתלן:

๓๔ נאכ' ג'

תרנום של תורה אונקלס הנר אמרו מפי' אילע'ור ור' יהושע תרגום של נביים יונתן בן עוזיאל אמרו מפי' הגי וכריית ומלאכי ונודעה ארץ ישראל ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה יצחה בת קל ואמרה מי הוא זה שגילה סתרי לבני אדם עמד יונתן בן עוזיאל על רגליו ווילע לפניך שלא סתריך לבני אדם גלי ווילע לפניך שלא לבבורי עשייתו שלא ירכז מחלוקת בישראל ועוד בקש לננות תרגום של בתים יצחה בת קל ואמרה לו דיר' מ"ט מישום דעתך בית קן משיח ותרנום של תורה אונקלס הנר אמרו והוא אמר ר' איקא בר אבין אמר רב חנן אל אמר רב מאיר דऋיב יוקרא בספר תורה האלים מפורש ושם שב'

ויבינו במקרא ויקראו בספר תורה האלים וזה מקרא מפירוש זה הגנים ושם שב' אלו הפוטון ויבינו במקרא אלו פיסקי טעמי ואמר ליה אלו הפטורת שכחם וחזרו ויסרום

๓๕ נאכ' נאכ' צב' צב' נאכ' נאכ'

1) שמות החדשים עלו עמם מבבל. כן אמרו רז"ל [ירושלמי ר'יה פ"א ה"ב], ויצא להם זה מדלא נמצא שם חדש בדברי נכווה רק בכחותם במניגלית אסטר בעזרא ונחמיה, ונראה לי דודאי שמות החדשים נתקבלו ג"כ מסיני, רק שהיה בבחינות תורה שבבעל פה, דהרי נזכר השמות של חדשים בתרגום עלי' תרגום ימתן בראשית ח'כ' ותרגום נתקבל בסיני כדיוע' מגילה ג', אבל התרגום הוא תורה שבע"פ אבל לא ניתנו לכתוב בכתב עד שבאו לבבל, ואעפ"כ לא נמצא בכחותם אצלנו שמות כל החדשים, וא"יה נדבר מזה אם יהיה הש"י בצדינו, והנה בירושלמי [שת] אמרו שמות החדשים ושמות המלכים עלו עמם מבבל, והוחתם בודאי הוא ג"כ כנ"ל מדלא מצינו שם למלאך בדברי נביים הראשונים ר'יך בדניאל נ' ט', י'ין נזכר מיכאל וגבריאל, ומה שיש לי לומר בעת בדרך אפשר רהנה בבבל היה אסיפה דור הפלגה שאמרו הבה נבנה לנו עיר וגרא וראשו בשמיים ונעשה לנו שם וכו' נבראשית יא, והנה רצוי להגביר המרכבה טמאה בשמות הקליפות שהוא בקיים בשמות ובנו את המגדל כפי חכמתם כל חלק וחלק כפי החדש נלקו'ת פ' מ"ה, והנה כלל הש"י שם שפה כל הארץ ולא ידע שמות החדשים והשרים של המרכבה טמאה שרצו להגביר כפי מזל כל חדש וחידש, והנה ידוע גליות ישראל בכל האומות ובכל מקום הוא לתקן ולברר הניזונה"ק שככל מקום והם מבורין הטוב מן הרע כדיוע' נלקו'ת פ' חזא', והנה גלו בראשונה לבבל אשר שם פגמו דור הפלגה ונחבל כל לשונם ולא ידעו שמות החדשים והשרים כנ"ל, הנה ישראל תקנו בגאותם, על כן שמות החדשים והמלכים עלו עמם מבבל, וא"יה עוד חזון למועד להאריך בדברים אלו והש"י יעוזינו.

הנה

מש'ל אשר שמות החדשים ודאי היו מקובלם מסיני אבל היה בבחינת תורה שבע"פ, ובבבל ניתנו לכתוב גם בבחינת תורה שבכתב, הנה בשם החדש הזה הראשון לכל

וגאנשאומות דידן יש הפרש גדול ובגאנשאומות דידן
חריגות ויזירתי יותר לה השפט וזרע ליה שם שאקדם
זמניג ווועי אישען עת זונק שבע ועם מקומ).

אכלה נחנא נחנא נחנא

וּמְאֵל דָּשְׁפִּיטָא לִיהְ לְהַרְבָּ זֶל דָּתָה תְּרוּגָם יְוֹנָתָן
בֶּן עֲזֹיאָל מַהשְׁשִׁס רִישׁ מַכְלִיטָן מוֹחָ
דִּינָתָן בֶּן עֲזֹיאָל לֹא תְּרַגֵּם אֶלָּא נְבִיאִים וּכְ
כְּתָבָבָמְוֹסָף הַעֲרוֹךְ וּגְמֻלּוֹם אַוְרָה הַוְּכָתְּבִיָּן
בְּשַׁבָּבָט אֲנָשִׁים בְּכָמָא הַכְּבוּדוֹת דָּאיָנוֹ תְּרוּגָם
יְוֹנָתָן. אֲבָל הָא תְּרוּגָם מוֹמֵן הַתְּנָאִים זִיְּאָ שְׁהָא
תְּרוּגָם יְרוּשָׁלָמי וְאַיְּכָא חָווִי נְסָחָה וּכְנָא כְּתָבָבָ
הַגּוֹנוֹלָה מַהְרָרִיךְ יַעֲקֹב הַאֲגִיאִין זֶל בְּסָ' קְרָבָן
מְנָתָה טִי גַּדְעָן וּבְתְּלִכּוֹת קְטָנוֹת חַבְבָּסִי קַעַל
הַדְּבָרִות אַיְּנָה תְּרוּגָם יְוֹנָתָן בֶּן עֲזֹיאָל
לְלִילָּה שְׁכָתְּבָתי אָנוּ בְּעַנִּי בָּאוֹרָךְ בְּמַקְמוֹ בְּסִידָן:

34 35 36 37 38

סולם נדרא - כמל וענכני פרגנס יונתן קלטתחו וכמג'ארו - מילר :

2

13. **מִלְאָכֵד** מִלְאָכֵד אֲכֵד בְּלֶגֶת

ונע תרגום יונתן על התורה נורם כתה
בעמם. וויאו למודרשא^ג
בחודשי אגדות ריש קיילה כתוב חול ומוקמה
אנקלוט זהה יונתן אלא שלא היה יונתן הש
מלפרש והורה או שפטם ולקמן ומכירעא
טיל רטא מסרמן עד שבא אנקלוט ופי' לדוד
שם הורה עכ'ל. וכד חוננא מליא לא דרניא
מאי אקסטר דהורי יונתן ט' התורות. והוחפות
בבבוק' מגינה הובירוזו שכחנו הרכם יונתן
ברישתא ואסלאנרא. וכן הוב הנתקי סוף
פ' ובמציעא בתוב סיכוין ריב יוסף בבי דוד
תרומן יונתן וכו'. וכן מורה ריקאנטי שהיה
בדור הרב"א מוכיו בספריו יונתן על התורה:
וחזרט לרבי מהרש"א הנ' דטכט מרכיזו
דינען לא תרגם התורה. וזה עיגן
הדראות הרגום יונתן על התורה. ותו הדוא
עצמו שם במנילה בז' אגדות פרט הקרא
עופר נבו מושך לא תאן להעיבר למילך
ובחרושים תלכות שם דף כ' החיבור מתרנס
יונתן על התורה:

חדרשי השנה יתבן שפир נקרא ניסן על שם נס,
והנה ידוע מכוונת האוריינט'ל ע"ח שער הכלליות
פי"א נ"ט כוונתו אדנאי מ"ה (כתב ובעל פה),
ועוד יתבהיר א"ה.

לעטיפס פט

מה טמלוותי בספר אסופות הכלול פק'ך ראמנוט, ב'ק'ת
אוול משה ויהודית, וטוח בכת', וחיבר חומו נכל הלהב'ט
ז', וכןן טפס על טמות פחדשים, ז' ; ייטן, צנו געטו ניסים
לייטהיל, הייל, לטון הויה, קהיינו מס יומל מלהי ווילו קכ זטל
מדוז, סיון, צנו נטנס מורה כסאי, פמוו, מס מלהו כמו בקטיב
נקיס מוכחות לה בתמונ, לטון קריפה, כמו וויזיל בדילול, ער,
למן האיג, צנו הנטלה סקליה, הולג טעלג, זו כותבן לטמלין
לטנחוות, חכרי, זו הק'ט מפללה טוונטיקס טל יטאל, על
ויזיס כפוץ האיכל (ע' גאנילט), מקרוי ותקנוק טוונטיקס
אל יטאל, ווע' בר'ר פ' כ"ט) מלחתון, על בס האיכל, רקע
לפני דצל טויג, צנו נגמר ניט האיכל, כסלאין, כס מלון גטמייס,
טנה צולמו (גטמייס ז') טנה נטלה דעתה מגולמת טכאל,
ועל טבון וויל, הייל, ווילו כוון טעס, ווילוי נטלה מפען טמפלט
טכט, נולזון טכט, צנו הנטלה يولקה הילין נקצעט ז'י', היל,
טכטן הייל, קהיליך ז' גולדן, צנו גולד מטה לביינן,

NCERT CLASS 10

ପ୍ରକାଶକ ନାମ ଓ ଠିକ୍କାରୀ

אשן [שאנן פינסטראנייש]. כי על כן באו בצל
קורתי תרגום ירושלמי אמורים ברם כדיין
על-ראשון שידותני, וכמו שהשר עלה מתרגומ
ירושלמי ובראשון מסקי בן לזקוניו אשן סיבוביאתא.
לא על האסך המקונה לא אישון למכנש בעירא
וירוחה לו חמשת טרבות וירוש' וטמאה להיה שימשא
דלא באשניא. והיה בתבאות. וידע גור קברת
הארץ. במודע שנת השמיטת. יכולו האבשים
בצחותם. בלא עת בדחה. רשי' העלות הענן (אייב)
בנושאותו גרסינו על-למייבת תחוה פלאן בשורה
חדא דילוי ודע שלפי. דעת בעל הערדן התרגום
שאנן בלשון האלוני וקוראים לו תרגום יונתן בן
יעזיאל הווא תרגום ירושלמי והפטוקים שנאמרו
בתרגומים ירושלמי לא נאמרו מבעל. תרגום אחר
אלא ומצעאו נושאות שנויות ולכך היבאות ובעל
הערדן קרא לתרגום אונקלוס בבלאי ולאחר
קדרא ירושלמי והאראה שוויא סכלה. בעל הערדן
שבבעל זו אמר בן לזקוניו לאישון מלאה. זו
לא נמצאת בתרגום. הקדרא אונקלוס ירושלמי כי
אם בתרגום המתמחה אל יונתן בן יעזיאל ובעל
דעתו יונתן בן יעזיאל לא חריגת תורה כי מלבד
אמור חזיל לא חזילו דבר זה יש ראייה עצומה
כי בתרגום התורה ומצען וכל עיר קומנטנדי
כפיטוק וציט מד כוונת אשר לא היה בימי
ליבונן בן יעזיאל ונכנית אחר מותו בטל שווים
דלא עוד כי בין נושאות שבאו לידי בעל הערדן

תרגומם על התורה אשר נתיחס ליוונת-אסינו ממנה באשר התעוררו החכמים בבר כי ממקומו הוא מוכרע, כי בא, מזמנן אהרון מרבה מאות שנים אחר מיתת יונתן, עוד הרבה אמרו (מגילה ג, ע"א) תרגום על התורה אונקלוס הנור אמרו: מתרגום נביים יונתן בן פושיאל אמרו ומפתח מזה דడוקא על נביים - בא התרגומים מيونתן-ולא על התורה, עוזין מהרש"א שם בה"א דהתעוור מيونתן עתיה, אשר נמצאו אצלם ובאמת לא דק במקוב, כי יונתן איתנו ממנה, רק כי לבבלי תרגום אונקלוס, ולבני הארץ ישראל היה להם גם כן תרגום ומקבילה הרגום ירושלמי וכבר העיד הרבה מארון עיניהם שראה שני תרגומים דומים זה לזו ממש, ועל אחד היה כטוב יונתן ועל השני ירושלמי, וכי מ"ש הרבה האכם בעל נתיבות תלם, שהחלית דברע"ב בדבר כל הדלוטים נפל טעות, שהיה כתוב ת"י בראשי תיבות, וטוען המדריסים שהוא ר"ת תרגום יונתן, ובאמת זה הוא בעצמו הרגום ירושלמי על פסוק השם כסאי דמגשה העמיל צלם בהיכל ע"ש, ואנכי מצאתי בתוכם (ב"ב ז"ה ע"ב) ד"ה ומצדיק הארבים, הביאו הרגום וכלה אשר-לא נמצאו אצלנו ובע"ב הוא בירושלמי ועין גם כן מוס (ב"מ ע' ע"ב) ד"ה תשיך להביאו בשם תרגום ירושלמי והזה כד שליח פולעה, דה"י בין מתחם שתחיה יוחזקאל אחד דלהוה בריבית ולא חחיות ע"ש, ולפנינו לא נמצאו מאומה בת"י פ"ב-שלחו ע"כ כהונת התוספות על ת"י ירושלמי יוחזקאל, ועין מוס (בכרות ז' ע"א) ד"ה תנוגיות דבר מקל שקד אמרגם חוץרא דלווא"ז לא נמצאו אצלנו בيونתן על ירמיה, וע"ב כהונת התוספות על תרגום ירושלמי נביים, ובכ"כ שם מוס ר"ת ברדלים גיא העזובעים תרגם מישר אפעים ואצלנו בירנו חולת אפעה וע"כ כוונת התוס' על תרגום ירושלמי על נביים;

עוד מצאתי כי מבאים במדרשי ובירושלמי תרגומו של פסוק אחד מבאים ולא נמצאו אצלנו בيونתן, וע"כ היה נמצאו בתרגום ירושלמי עין ב"ר פ"כ"ד פיסקא זה ספר חולצות אדם והכרמל לעדר יחשב לחרש דברני אינש ולא נמצאו בתרומות שלנו, וכן בספרו כי רוח מלפני יעטוף מה הוא יעטוף משלהי לוי וליתא לפניינו. ב"ר פ"ל"א הרבות צורים גלביין דטירני, לא נמצאו לפניינו בيونתן ואולי בתרגום ירושלמי, ירושלמי פ' אין עמדין הארץ רפאים תפיל, א"ר תנחים מארעינו וארכי תפוקה לתפלת ולא נמצאו לפניינו:

45 בכ"כ נאך פוך

**יש לדודך על מספר זה שאמר דהוה
בבו למיין עשרים וחוד שניין, שכבר
אמרנו¹⁷⁰ שאין דבר מן הורבים הגדולים**

כמו זה בנסיבות¹⁷¹. וכן מה שאמר יציר עליה תלת שנים, למה תלת שנים דוקא. ועוד יש לדק על שלשה עשרים אלו, למה לא היה אחד שמשמעותם אותם בבשר, כמו בחמרא, ואין ספק שיותר צרי בשר מן חמרה¹⁷².

(43)

במקרה

דברים גדולים אינם במקרה

(44)

במקרה - כב. יטככט עג'ג כ. צנו.

בעניין שימוש המדייס קנה מלנו וריה כובל וליה היחס
ירם זו נדרשו במושחת כימי חבחינו כדיודיס
וככיו הטעמת ותדריך ומלאי טליתן שטרתו הופיס ופלהביס
במפע תעבידות לכל חפלהס. אך ורק ניסן כסלו פנה וכו'
חס כי נמללו בטעוביס חס כתלו וטלול בידס מבבל כה'א
כפליך'ן דילוטלמי דר'ש כל' ב' ובכופ' דר'ש ד' ג' ג' בד'ש
מדברי ווע'א. והՃב בפי יטהר מתה טמוות המדייס נתקבלו
ג' אפיקי ריק טהיר בכתינה כויה רבנ'פ דהלי נצלו
בפרגוס שימוש המדייס ותגרגוס נתקבל טקיי כהווע
וחפשי לויין ברול מללו טהרי ט', ולויין מוחם לנטלהס
הע'ז וטס נטול שימוש המדייס היין טיקי פונס שימוש
חס הפהל לרבנן ג' דקנטערת כה'א ילקוט ריב'ל: